

Pan jest pasterzem moim (Ps. 23)

“Ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.” Obj. 7:17

Ten piękny psalm ma moc by podnosić ducha ludziom w najtrudniejszych momentach życia. Kiedy wydaje się, że dookoła czyhają same niebezpieczeństwa, że nasza sytuacja jest bez wyjścia i nie ma dla nas ratunku, warto sięgnąć po jego wersety. Warto znać je na pamięć, by móc przywołać je w dowolnym momencie, kiedy będziemy ich naprawdę potrzebować.

Psalm Dawidowy.

Napisany został przez Dawida, prawdopodobnie w okresie, kiedy był królem nad Izraelem. Dawid spędził młodość jako pasterz owiec, stąd porównanie Pana Boga do pasterza jest mu bliskie. Analogia ta pojawia się w Biblii w wielu miejscach. Czy pamiętacie jakieś?

Pan jest pasterzem moim, Niczego mi nie braknie.

Na niwach zielonych pasie mnie.

Nad wody spokojne prowadzi mnie.

Rolą pasterza jest dbać o bezpieczeństwo powierzonych mu owiec. Pasterz prowadzi stado nad zielone trawy zapewniając im pokarm. Prowadzi do źródeł wody, by zaspokoić ich pragnienie. Kiedy owca się zagubi, szuka jej i sprowadza z powrotem do stada. Kiedy jest ranna lub chora, opatruje i leczy jej urazy. Owce znają swojego pasterza, wiedzą, że jest dla nich dobry i chętnie za nim podążają.

Duszę moją pokrzepia.

Kiedy mamy naszego pasterza obok siebie, niczego nam więcej nie potrzeba. Nasza dusza jest wypełniona pokojem i nie trwoży się o nic, bo wie, że jest w dobrych rękach i nic jej nie grozi. "Niczego mi nie braknie."

Wiedzie mnie ścieżkami sprawiedliwości Ze względu na imię swoje.

Imię Pana jest święte, jego wszystkie drogi są ścieżkami sprawiedliwości.

"Błogosławiony każdy, który się boi Pana, który kroczy jego drogami!" Ps. 128:1

Podążając za naszym Pasterzem, za Jezusem Chrystusem mamy pewność, że nie zbłądzimy, że jego ścieżki prowadzić mogą tylko do Boga.

Choćbym nawet szedł ciemną doliną, Zła się nie ulęknę, boś Ty ze mną,

Życie w społeczności z Bogiem nie gwarantuje nam spokojnej drogi przez życie, bez żadnych wybojów, przeszkód i niebezpieczeństw. Wprost przeciwnie, życie z niemal całą pewnością zgotuje nam okresy sztormów. Życie jest pełne ciemnych dolin. Ważne byśmy wiedzieli, że obok nas zawsze jest ktoś nieporównanie mocniejszy od nas, komu możemy ufać i na nim polegać.

"Błogosławiony mąż, który polega na Panu, którego ufnością jest Pan!" Jer. 17:7

Laska twoja i kij twój mnie pocieszają.

Laska i kij kojarzą się z przedmiotami służącymi karaniu. Jak mogą one mnie pocieszać? Jaką rolę odgrywają one jako narzędzia pasterskie? Kij służył pasterzom by odganiać dzikie zwierzęta, które zagrażają stadu. Laska pozwala przyciągnąć owcę, która zbyt oddaliła się od stada.

Jeśli podążamy za Panem Jezusem, jeśli to on jest naszym pasterzem i słyszymy jego głos, wówczas wiemy, że nic nam nie grozi. Jego kij ochroni nas przed tym, który “chodzi wokoło jak lew ryczący, szukając kogo by pochłonać”. (1 P. 5:8)

Zastawiasz przede mną stół wobec nieprzyjaciół moich,

Namaszczasz oliwą głowę moją, kielich mój przelewa się.

Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą Przez wszystkie dni życia mego.

I zamieszkam w domu Pana przez długie dni.

Chociaż jesteśmy w ciemnej dolinie cieni śmierci, śmierć została pokonana przez naszego Zbawiciela. Zostały tylko jej cienie.

Kiedy w naszym życiu trafiamy na taką dolinę, nasz Pasterz nie przestaje troszczyć się o nasze wszystkie potrzeby. Zastawia przed nami stół, wystawia nam ucztę i zachęca byśmy z ufnością do niego przystąpili. On jest obok i nie mamy się czego obawiać!

Jeśli w naszym Bogu pokładamy wiarę i ufność, mamy dostęp do nieskończonych strumieni łaski i dobroci. Nigdy nam ich nie zabraknie. Obyśmy nigdy nie tracili naszego Pasterza z oczu. Panie, z ufnością wyczekujemy mieszkania w Twoim domu przez długie dni.